

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Venerabilis Patris D. Hludowici Blosii Abbatis Lætiensis Ordinis S. P. N. Benedicti Tomus Posterior Margaritum Spirituale

Blois, Louis de

Monasterii Campidonensis, 1672

§. I. Laus humilitatis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-45885](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-45885)

SPECU-
LUM SPI-
RITUA-
LE.

3.
Nihil ne-
gatur o-
ranti per
Christū.
Matt. 7.
& 21.
Marc. 11.
Ioa. 14.

4.
Coridi &
meritū
Christi
nostra
commen-
demus.

* Pau-
per in
se, dives
est in
Christo;
quia
parti-
ceps est
thesau-
ri meri-
torum
Christi.

Potes etiam dicere Deo Patri:
*Pater clementissime, rogo te per dilectū
Filium tuum Iesum Christum, ut mei
miserearis, & hoc vel illud mihi dones ad
eternam laudem nominis tui.* Nam
quandocumque aliquid piè, &
sanctè petitur in nomine Filii,
sive per Filium, Deus Pater gra-
tissimam habet eam petitionem,
cū nihil illi charius sit ipso Fi-
lio suo.

Commenda bona opera & ex-
ercitia tua sacratissimo atq; mel-
lissimo cordi ejusdem Iesu Christi
emendanda perficiendaque: ma-
ximè enim id expetit cor illud
amantissimum, & semper paratū
est imperfecta tua excellentissimo
modo perficere. Gaude & exul-
ta, quia quantumvis * pauper sis
in teipso, admodum dives es in
Redemptore tuo, qui meritorum
suorum participem te esse voluit,
qui pro te homo factus est, pro te
jejunavit, laboravit, cruciatus
pertulit, Sanguinem fudit, &
animam posuit. Ingentem pror-
sus thesaurum in illo repositum
habes, si tamen verè humilis &
bonæ voluntatis es.

C A P V T VIII.

Schola humilitatis & patientiæ.

§. I PRÆCONIVM HVMILITATIS.

Pulchra descriptio encomiastica humilitatis.

§. II. ACTVS EIVS PRÆCEPI.

1. Cognoscere & agnoscere, se nihil esse aut
posse sine Dei gratia, nisi peccare.
2. Agnoscere, omnia bona sua, Dei esse dona;
illum propterea in eū, non se, laudandum.
3. Sentire se dignū esse, quem omnia affligant,
& contemnant: idē, si eveniat, non solum idē nō
murrari, sed potius letari.

4. Imputare afflictiones suas peccatū suū: &
inde timorem simul ac spem concipere, tanquam à
paterna Domini Dei castigatione.

5. Diligere ipsos etiam hostes suos, exemplō
Christi.

6. Tolerare longanimitè omnem marorem un-
decumque proveniat, & quantumcumque dures,
pro Dei amore.

§. III. PATIENTIÆ VIRTVS.

1. Tribulatio patienter pro Deo tolerata, certū
signum divinæ electionis.

2. Quapropter Deus, quasi delectatus patientiā
suorum, facit cum tribulatione proventum.

3. De manu ergo illius omnia suscipienda, ut ille
laudetur, timeatur, ametur: non vidē de manu
creatura, quibus tantum Deus ut instrumentis
utitur.

4. Etiam cū tu ipse tibi causa es malorum,
licet dolere debeas de offensa, afflictionem tamen
ipsam velut de manu Dei letanter suscipe.

§. I. LAVS HVMILITATIS.

QUANTIS præconiis digna
est sancta humilitas! Moneo
iterum atque iterum, ut hanc vir-
tutem præcipuè secteris: nam &
Christus hanc potissimum nos dis-
ciscere à se voluit. Ait enim: *Dis-
cite à me, quia mitis sum, & humilis
corde.* Hanc semper & exemplo
& verbo docuit. Vnde rursum
ita loquitur: *Nisi conuersi fueritis, non
& efficiamini sicut paruuli, non intra-
bitis in regnum celorum.* Hanc a-
mantissimè respexit in Virgine
matre sua, sicut ipsa testatur di-
cens: *Respexit humilitatem ancillæ
sue.* Per hanc maximè Sancti om-
nes fuerint & sunt homines se-
cundum cor Dei. Breuiter, in hac
virtute consistit tota Christianæ
sapientiæ disciplina. Si tu non
desideras nec conaris esse humi-
lis, frustra tibi persuades quòd
possideas charitatem, & quòd
amœnam habitationem in te in-
veniat Spiritus sanctus, qui non

requie-

SPERCU-
ZUM SPI-
RITUA-
LE.
*Humi-
litas
& chari-
tatis fi-
da est
conjun-
ctio.
I. Cor.
13.

requiescit nisi super humilem. *
Humilitati charitas semper con-
iuncta est, & charitati humilitas:
neque fieri potest, ut quis charita-
tem habeat, si humilis non sit.
Nam (ut beatus Paulus ait) *cha-
ritas non inflatur, non est ambitiosa,
nō irritatur, sed est patiens & benigna.*
Sine humilitate & charitate ope-
ra atque exercitia tua, quantum-
vis magna esse videantur, inania
erunt ac putria. Vera autem hu-
militas intus in corde quærenda
est. Si desit interna humilitas,
externa nihil est, hypocrisis est.

§. II. HVMILITATIS PRO-
PRII ACTVS.

Itaque habe cor humile ac sub-
missum. Agnosce tuum nihilum,
tuam infirmitatem & impoten-
tiam: agnosce tuam erga Deum
ingratitude, tuam malitiam
ac vilitatem. Enimvero ex te
ipso nihil es: & sine adiutorio
gratiæ Dei nihil boni velle, nihil
boni agere, & nec unam quidem
piam cogitationem concipere *
potes. Ex te ipso ad malum sem-
per propensus es: & nisi Deus te
seruaret, non est aliquid tam hor-
rendum scelus, quod non admit-
teres. Quare nulli, quantumvis
flagitioso homini, te ipsum præ-
ferre debes. Si non admisisti gra-
uia peccata, tu certe ob bonita-
tem Dei, quæ te in illa ruere non
permisit, & tibi virtutem bene-
vivendi præstitit, præclariorem
habet causam te humiliandi, quam
habet is qui post perpetracionem
multorum criminum veniam ob-

tinuit, & in gratiam receptus est
à Domino.

Cum nihil in te sit propriè tuum,
nisi peccatum, tu quidquid boni
habet & agis, attribue Dei mise-
ricordiæ ac benignitati; nō tuam,
sed Dei laudem & gloriam quæ-
rens. Ne pilum quidem ex donis
Dei tibi assumes: nam etiam situ
solus omnia mortalium omnium
bona opera fecisses, tam nudus
inde manere deberes (quod ad
tui reputationem, & ipsorum o-
perum immodicam æstimatio-
nem attinet) ac si nihil unquam
boni fecisses. Quid si quidpiam
ex donis Dei tibi adscriperis u-
surpaverisque, & propter aliquam
gratiam internam vel externam
appeteris ab hominibus magni-
pendi; latet utique in te grandis
superbia. Odio tibi sit hæc pestis
perniciosissima: quam tamen si
fortè sentis, non tamen illi con-
sentias. Dic Deo: *Domine, ego ma-
lum mori, quam consensum præbere:
renuntio omni impuritati.* Non so-
lum non adscribas tibi aliquid
boni, verum etiam malorum om-
nium quæ in mundo sunt, cul-
pam in te retorqueas. Confitere
te nullo modo esse dignum bene-
ficiis ac donis quæ à Deo accipis,
& illi gratus esto: confitere te
non esse dignum quem terra su-
stineat.

Certè cum tu peccatis tuis Do-
minum summæ majestatis ac san-
ctitatis graviter offenderis, iustū
esset ut & Deus ipse, & creaturæ
omnes, horrendis modis te affli-
gerent.

five vo-
lendo,
& aman-
do, five
agen-
do, fa-
ciunt
homi-
nes bo-
num.

2.
Attribue
Deo non
tibi met
quid
quid in
te habet
boni.

3.
Tolera
libenter
internam
& exter-
nam cry-
stem pec-
tu tuis
debitam.